2023-TGC—ദൂത് മൂന്ന്—ജീവനിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കെട്ടിടത്തിനുവേണ്ടി ജീവനിലുള്ള നമ്മുടെ പക്വതയിങ്കലേക്ക്
നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള ജീവന്റെ ദിവ്യവിത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ ഹൃദയത്തോട് ഇടപെടുന്നു

I. നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള ജീവന്റെ ദിവ്യവിത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കായി കർത്താവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നമ്മുടെ ആന്തരിക ഭാഗങ്ങളുടെ ആകത്തുകയായ, നമ്മുടെ പ്രധാന പ്രതിനിധി, കാര്യകർത്താവായ ഹൃദയത്തോടു നാം ഇടപെടണം

ഹൃദയത്തോട് ഇടപെടേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം:

A. ഹൃദയം, ദേഹിയുടെ—മനസ്സ്, വികാരം, ഇച്ഛാശക്തി—എന്നീ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളോടുകൂടെയും—ആത്മാവിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ മനസ്സാക്ഷിയുംകൂടി ചേരുന്ന ഒരു സംരചനയാണ്.

B. ഹൃദയം സജീവമാകുമ്പോൾ മാത്രമേ ആത്മാവിന്റെ വ്യായാമം കാര്യക്ഷമമാകുകയുള്ളൂ. ഹൃദയം നിസ്സംഗമാണെങ്കിൽ, ആത്മാവ് ഉള്ളിൽ തടവിലാക്കപ്പെടും.

C. ദേഹി വ്യക്തിതന്നെയാണ്, എന്നാൽ ഹൃദയം പ്രവർത്തനത്തിലുള്ള വ്യക്തിയാണ്; ഹൃദയം നമ്മുടെ മുഴുവൻ ആളത്തത്തിന്റെയും കാര്യകർത്താവ്, ദ്വാരപാലകനാണ്

D. നമ്മുടെ ദൈനംദിന ജീവിതം, നാം പ്രവർത്തിക്കുകയും പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്ന രീതി, നമുക്ക് ഏതുതരം മാനസിക ഹൃദയമാണ് ഉള്ളത് എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു

E. ഹൃദയം ജീവന്റെ ആഗമനവും നിർഗമനവുമാണ്, ജീവന്റെ "സ്വിച്ച്" ആണ്; ഹൃദയം ശരിയല്ലെങ്കിൽ, ആത്മാവിലുള്ള ജീവൻ തടസ്സപ്പെടും; ജീവന് വലിയ ശക്തിയുണ്ടെങ്കിലും, ഈ മഹാശക്തി നമ്മുടെ ചെറിയ ഹൃദയത്താൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നു

II. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ജീവന്റെ വിത്തെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് താഴെപ്പറയുന്ന സവിശേഷതകളോടെ നമ്മുടെ ഹൃദയം കാക്കപ്പെടേണ്ടതിന് അതിനോട് ഇടപെട്ടുകൊണ്ട് നാം കർത്താവുമായി സഹകരിക്കണം

ഹൃദയത്തിന് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട സവിശേഷതകൾ:

A. **ഹൃദയം മൃദുവായിരിക്കണം**—കർത്താവിന് കീഴ്പെടുകയും വഴങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന, ദുശ്ശാഠ്യവും മത്സരവുമില്ലാത്തതുമായ ഒന്നായിരിക്കണം

B. **ഹൃദയം ശുദ്ധമായിരിക്കണം**—ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും ദൈവത്തെ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, ദൈവത്തെകൂടാതെ മറ്റൊരു സ്നേഹമോ ചായിവോ ആഗ്രഹമോ ഇല്ലാത്ത ഒന്നായിരിക്കണം

C. **ഹൃദയം സ്നേഹമുള്ളതായിരിക്കണം**—കർത്താവുമായി വ്യക്തിപരവും ഹൃദ്യവും സ്വകാര്യവും ആത്മികവുമായ ബന്ധത്തോടുകൂടെ, ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും ദൈവത്തെ ആഗ്രഹിക്കുകയും ദൈവത്തിനായി ദാഹിക്കുകയും ദൈവത്തിനായി വാഞ്ഛിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒന്നായിരിക്കണം

D. **ഹൃദയം സമാധാനത്തിലായിരിക്കണം**—കുറ്റമില്ലാത്തതോ കുറ്റപ്പെടുത്താതോ നിന്ദക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത മനസ്സാക്ഷിയുള്ള ഒന്നായിരിക്കണം

III. ദൈവജീവൻ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ നേരിടുന്ന തടസ്സങ്ങളെ നാം കാണണം

വസ്തുനിഷ്ഠമായ പ്രശ്നങ്ങൾ:

A. **ഒന്നാമത്തെ പ്രശ്നം—നമ്മുടെ മാനുഷിക ധാരണകളുടെ അന്ധകാരം നാം തിരിച്ചറിയുന്നില്ല**—നമ്മിലുള്ള ജീവനുള്ള ക്രിസ്തുവിനെ നാം എങ്ങനെ പരിപാലിക്കുന്നു എന്നതാണ് എന്നതാണ് ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ ബാധകമായ ഏക കാര്യം

B. **രണ്ടാമത്തെ പ്രശ്നം—കപടത**—നമ്മുടെ സ്വാഭാവിക നന്മ വ്യാജ ആത്മികതയാണ്

C. **മൂന്നാമത്തെ പ്രശ്നം—മത്സരം**—ക്രിസ്തു നമ്മിൽ ജീവിക്കുകയും, നിരന്തരം നമുക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ആന്തരികമായ ജീവബോധത്തെ അനുസരിക്കാത്തത്

D. **നാലാമത്തെ പ്രശ്നം—നമ്മുടെ സ്വാഭാവിക കഴിവ്**—നമ്മുടെ സ്വാഭാവിക കഴിവുകളെ നിന്ദിക്കുന്നതിനു പകരം, നാം അവയെ വിലമതിക്കുന്നു

E. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവൻ നമ്മിൽ വിഘ്നം കൂടാതെ ആയിരിക്കണമെങ്കിൽ, നാം ക്രൂശിന്റെ തകർക്കൽ അനുഭവമാക്കി ഈ തടസ്സങ്ങളോട് ഇടപെടുവാനും അവയെ നീക്കം ചെയ്യുവാനും അനുവദിക്കണം

IV. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ദൈവജീവൻ നേരിടുന്ന വ്യക്തിനിഷ്ഠമായ തടസ്സങ്ങളെ നാം കാണേണ്ടതുണ്ട്

വ്യക്തിനിഷ്ഠവും, അന്തഃസ്ഥിതവുമായ പ്രശ്നങ്ങൾ:

A. **ഒന്നാമത്തെ പ്രശ്നം—നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ പ്രശ്നം**—നമ്മുടെ ചിന്തകളിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മതമാണ്

B. **രണ്ടാമത്തെ പ്രശ്നം—നമ്മുടെ ഇച്ഛയുടെ പ്രശ്നം**—നമുക്ക് ദൈവഹിതം അറിയാമെങ്കിലും നാം അതിന് കീഴ്പ്പെടുവാനും അനുസരിക്കാനും മനസ്സുള്ളവരല്ല

C. **മൂന്നാമത്തെ പ്രശ്നം—നമ്മുടെ വികാരത്തിന്റെ പ്രശ്നം**—ദൈവം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും, ദൈവം വെറുക്കുന്നതിനെ വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ല

D. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങളിൽ—നമ്മുടെ മനസ്സ്, ഇച്ഛ, വികാരത്തിൽ—ജീവൻ എന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിന് തന്റെ ഭവനം പണിയുവാൻ തക്കവണ്ണം നാം അനുദിനം അകത്തെ മനുഷ്യനിലേക്ക് ശക്തിപ്പെടണം

V. മനുഷ്യൻ തന്റെ ജീവൻ നേടുകയും തന്റെ ജീവനിൽ വളരുകയും പക്വത പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് ഈ യുഗത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ കേന്ദ്രീയ വേല; നമ്മുടെ വേല കർത്താവിന്റെ ജീവനെ മറ്റുള്ളവർക്ക് നിവേശിപ്പിക്കുന്നതും പകരുന്നതും ആയിരിക്കണം; അവന്റെ ജീവനിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന വേലയ്ക്കു മാത്രമേ അവന്റെ ശാശ്വത നിലവാരത്തിലെത്തുവാനും അവനാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടാനും കഴിയുകയുള്ളൂ.